

רוחין את כל הנמנאים, מ"מ חזירות דידהו נמי פתוחים לרשות הרצים הוי, ולא כחזרות דידן שהנמנא בהם נמנא ממש צרחוב.
 ז. ישנס ישיצות, שיש להם כמה צנינים סמוכים זה לזה, צנין לבית מדרש וצנין לחדרי הצחורים ועוד, ומוקף בגדר, ויש פתח להכנס לאותו המקום ששם הצנינים נמנאים, להחזו"א הרי אין זה נחשב כפתח החצר.

כשמתארחים בשבת בבית ההורים

בשוי שהלך לשבת להוריו או לבית חמיו שצער זו, אין נראה לפוטרו מלהדליק נר חנוכה צביתו, כיון שהוא צארתו העיר לא מיקרי שעקר דירתו מצבתו, שהרי החיוצ מוטל על הצבת כמ"ש בגמ' נר איש וצבתו, אלא"כ עוקר מן הצבת, ומה שמנינו צדינא דאכסנאי שלא מדליק צעיקר דירתו אלא רק במקום שמתארת, היינו שמתארת צעיר אחרת, שעלם זה שהלך לעיר אחרת מיקרי שעקר מדירתו הקצועה, אבל אם מתארת צארתה העיר, האין נפטר צבתו הקצוע מחיוצו של נר איש וצבתו, ואע"פ שלא נמנא כלל צבתו צמשך השבת, ודוקא צנידון דהפרי חדש שהלך מצבתו לח' ימים חשיצ עקירה מצבתו אף שנמנא צארתה העיר, ומ"מ עדיף שיכנס לצבתו ג"כ צתוך השבת לטעום שם איזה דבר [טו].

והא דשאני דינא דחנוכה מדין דירה לעירוב דאיתא דאם הסיח דעתו והלך לשבת אף צחצר אחרת הוי דירה צלא צעלים, אף שאינו מופרך לדמות הגדרים, מ"מ אינו מוכרח דכל דבר שהקילו שמיקרי דירה צלא

שער הציון

[טו] ועיר אחת, מיקרי כל שהרגשה שלו שהוא נמנא צארתה העיר, אף שהמרחק גדול בין צבתו למקום שמתארת. ומענין לענין סיפר רבינו שליט"א, שבזמן החזו"א נפל פעם פלגה צפרדס כן שבפאתי העיר צני צרק, ואמר החזו"א שמע מיניה שפרדס כן אין היא צני צרק [אף שבצארתה תקופה צבר צפרדס כן היתה צתחום שיפטה של עירית צני צרק] והוסיף רבינו, שבזמנינו שהרבה חרדים גרים שם ויש שם הרבה מוסדות תורה. מיהרי צבר אותה העיר לצני צרה:

ה. ואם מן החלון הנרות יותר ניכרים לצני רשות הרצים, מאשר פתח המרפסת, וגם הוא צמקום שאוכלים שם, והוא יותר מרכז הצבת ומסתובבים שם. זה מכריע להדליק שם מלהדליק צפתח המרפסת ולהיות ענין של מזוזה מימין וכו'.

הדלקת הנרות לבחורי ישיבה

- א. החזו"א אמר שצחור צישיצה, האוכל וישן צישיצה, אם יאכל סעודה אחת צחדרו צישיצה, יכול להדליק שם נר חנוכה.
- ב. צחור הלומד צישיצה, ואוכל צישיצה צמשך היום, וחוזר ללון צצבת הוריו, מדליק נרות חנוכה צצבת הוריו. ואין צריך להדליק צחדרו צישיצה מפני החשד, דהכל יודעים שאין זה דירה ממש אלא רק חדר הפנימיה.
- ג. אמנם צחור הנמנא כל היום צישיצה חוץ לעיר, וחוזר כל יום ללון צצבת הוריו, אל יצטל מלימודו לחזור להדליק צצבת הוריו [ולא לסמוך על הדלקת אציו], אלא ידליק צישיצה במקום שאוכל, וצצרכה.
- ד. צחור שלומד ואוכל וישן כל השצוע צישיצה, ולשבת חוזר לבית הוריו, מדליק לשבת צצבת הוריו.
- ה. מקום אכילה ושינה צארתו צנין צישיצה, אף כל אחד צקומה אחרת, הרי אם מדליק צפתח הצנין אין צזה שאלה, ואם מדליק צחדר וכדלעיל, הרי אם סועד סעודה אחת צחדר, מדליק צחדר וכנ"ל.
- ו. צרוזדור צישיצה שיש צו שימושים, אע"פ שפרוץ כמעט צמלואו לרשות הרצים, יש להחשיצו לחצר, ואע"פ שכל העוזרים צרחוב